

TAPTUK EMRE KISSALARI -13-

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör.Dr. Kerem DEMİRCİOĞLU

Prof. Dr. İrfan AY

Ocak 2025

«SALTIK BABA'NIN MÜRİTLERİNİN TAPTUK EMRE'Yİ ZİYARETLERİ» KISSASI

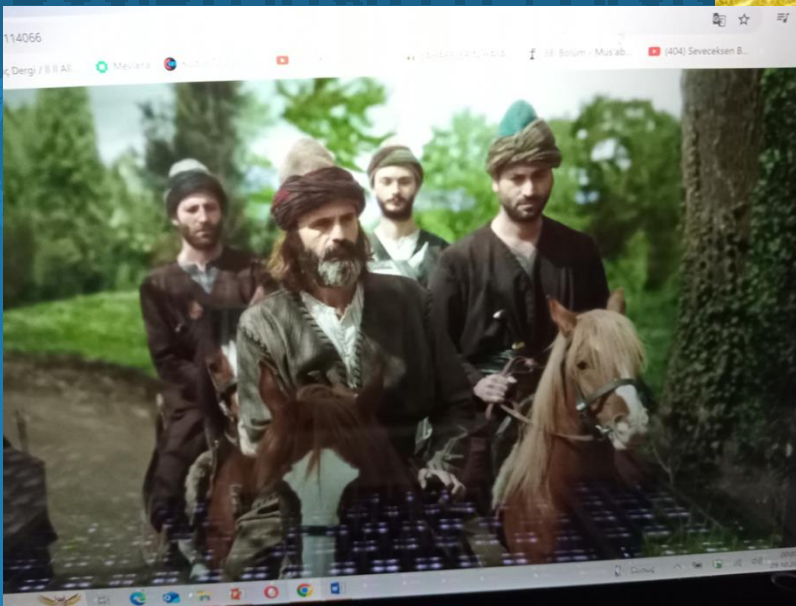
İsmail, Türkistan ‘dan gelen misafirleri merak eder . Yunus’a soru üstüne soru sorar. Bunlar ŞEYH DEDEM’i nerden bilirler? Der. Yunus da «Dergahımız Ahmet YESEVİ’nin Anadolu’daki ÇIRAĞI’dır « der.»Bi tek Nallıhan’daki bizim dergahımız değil Ta Türkistan’dan Rumeli’ne kadar böyle der

gah'lar vardır. Bunların hepsi birbirine bağlıdır. GÖ
NÜLDEN. Ordan Şeyh Dedeni tanıyorlar. Birbirle ri
ni görmeseler dahi.» der. Bu esnada AT'lılar gelir.
Yunus ve İsmail'in önünde dururlar. AT'lı »Selamun
aleyküm DERVİŞ Efendi» der. Yunus «Aleyküm
selam DOSTLAR» der.

İsmail »Bunlar derviş değildir, bunlar Askerler’ dir«
der.Yunus»Nerden gelir nereye gidersiniz ? ATLI»
O’ndan gelir O’na gideriz» der.Yunus «O vakit Ka
vuşmak nasip ede !!ATLI» VUSLAT usul ile, Usul
süz vusil (kavuşma) olmaz.» der.Yunus hafifçe başı
nı sallayarak gülümser.Misafirler AT’lardan inerler,
Yunus’la İsmail onlarla , Dergah’ın içine girerler.

Taptuk da avanesiyle onları karşılarlar. Yunus »Sela
mun alyküm şeyhim Ya HUUU« der. Taptuk « İLLA
HUUU» diye cevap verir. Yunus »RUMELİ'den mi
safirlerimiz var dır ŞEYHİM !» ATLI «Huuu Şey
himmm» der.

Taptuk « İLLA HUUUU, Hoşgelmiş sin KÖLE
YUSUF'um « der.ATLI Taptuğun elini öpmeye
kalkar, Taptuk «Estağfirullah» der.

Gelen misafirler kendilerini tanıtırılar «Karaman ailesinden DÜRDOĞAN OĞLU Hüseyin, Himmetinize dua'cıyız, Taptuk « HİZMETİNİZLE İnşallah ! Misafir» KONYALI HACI MESUT OĞLU Aslan TEKİN, Himmetinize muhtacım Şeyhim ! Taptuk «Hizmetinizle inşallah» Misafir» NIKSAR

Ahalisinden HACELİOĞLU VEKİL, Himmetini
ze **DUA**'cıyız ŞEYHİM, Taptuk «Hizmetinizle
İnşallah !! Misafir «Antalya Ahalisinden, HASAN
ALİ OĞLU Ahmet !! Himmetinize **DUACI**'yız

Şeyhim !!! Taptuk «Hizmetizle İnşallah derken [
Yani Taptuk bana yapacağınız hizmetle değil, kai
nattaki tüm canlılara, insanlara hayvanlara yapaca
ğınız

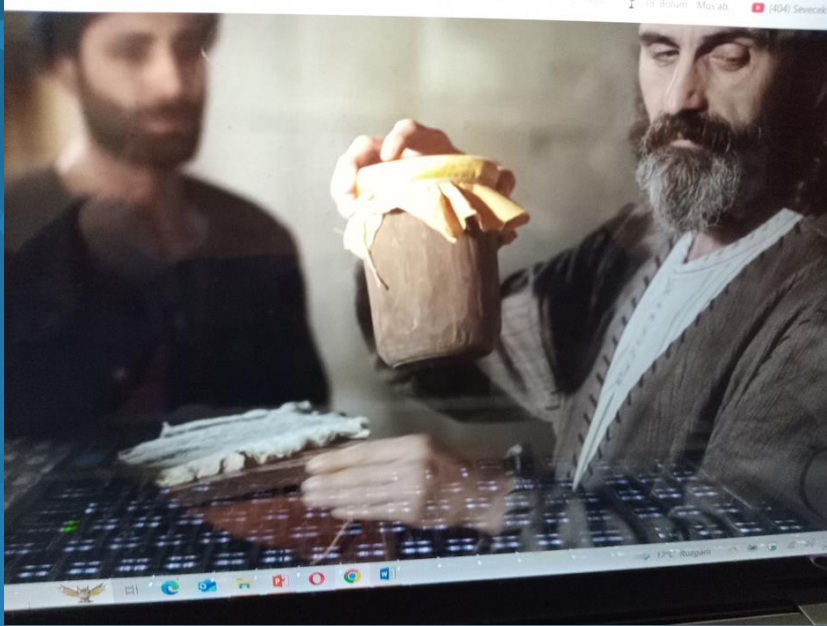

İyilik ve ihsanları kastediyor.] ATLI «Efendim SALTIK BABA' dan, ARZ 'u Hürmet getirdim. Hazretinize Armağanları vardır. Sizin de O'na armağanınız varmış, Gönderdiklerini TESLİM EDİP, gön derilecekleri ALMAYA geldik» der. TAPTUK « He le Hele SALTIK BABA,Erenler

MANASIZ iş görmezler, ATLI yandaki Torbadan Hediyesini çıkar tır. ATLI «Bulgar diyarı VARNA' dandır ŞEYHİM. BAL'dır. Taptuk «Tatlı DİL ile İŞ GÖRÜN der bize SA RI SALTUK BABA'mız, Hemi de derki ; Bizim için MASAL'dır derler, EFSANE dir derler, Maharet biz de değil, der. Eee ne demişler ARI BAL YA PAR, İZAH

EDEMEZ. Atlı « Son hediyeı de çıkartır TAP
TUĞ’a sunar.Taptuk «Lütuf buyurmuş PİR’imiz!
Taptuk, Molla Kasım’a döner bunun MANASI da
bize kala [Hediye , Bembeyaz bir disktır.] « der.
Sonra Herkese Taptuk «HOŞGELMİŞSİNİZ

,Fakirhanemizi SEVİNDİRDİNİZ CAN'LAR, He
le BUYRUN Lokmamızı yiyiverelim evvela « der.
Ve misafileri yemeğe davet eder. » YOLDAN GE
LEN YORULUR.» der İçeri yürümeye koyulur.

Taptuk SOHBET ODASINDA Sohbeta başlar.
«CAN'LAR !!! Dün gün batımında, YESİ'den bir AY doğmuştu, hanemize !Bu gün de RUMELİ'n den doğar o AY Hanemize ! Server'imiz (Başka nımız, önderimiz) SARI SALTUK, Hz lerinin DER VİŞAN'ı ziyaretimize gelmişler.Bizleri mutlu etmişlerdir. Şükürler ola KADİR ÇALABI' ma ki;

Sağlığımızda YESİ ‘den parlayan, IŞIĞIN ŞAVKI, Rumeli’ mize yetiştİ. Server’imiz SALTUK BABA’nın elinde bize de bunu görmeyi nasip etti. Hele ma dem ki SÖZ açıldı, SALTUK BABA’nın maneviyatı na, bir «ZİKİR Meclisi» açalım. Taptuk yanındaki yabancı PİRDAŞ’a «DESTUR Evladım» dedi

Türkistanlı gruptan olan GENÇ giriş yaptı ve «Hu Yaaaa Hu Yaaaa Hu Yaaaa Hu Yaaaaa Hu zikrine başladılar. Hu Hu Hu Hu Hu Hu Hu Hu de vam ederken Pirdaşlardan biri «Esselatü vesse la mu aleyk !! Aleyka Yaa Seyyidenaaa ve Senedena ve Mevlanaaa Ya Rasülellah Esselatü

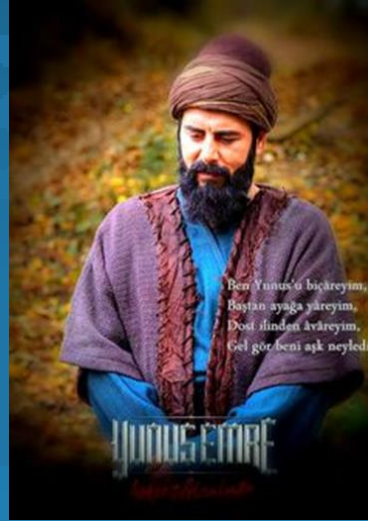
Seyyidel evveliyne vel ahiriyennnn. Veselamun
alelmurseliyne vel hamdülillahi Rabbül alemiynn
Huuuuuuuu Huuuuuuuuu Huuuuuuuu diyerek zik
ri sonlandırdılar. Molla gene Yunus'u kıskanmaya
devam ediyor. Molla «Misafirlerimizle biz

«MOLLA KASIM'IN, YUNUS EMREYİ ŞİİRLERİ YÜZÜNDEN KISKANMASI»

İlgileniriz Yunus Efendi, siz zahmet buyurmayın, vazife bizimdir.« dedi. Yunus «Misafirleri ağırlamak, ne zamandanberi VAZİFE ola ki? PİRDAŞ» Der. Molla» Adem Efendi, misafirlerimizle SİZ ilgilenin « dedi. Adem genç yabancı PİRDAŞ ları aldı ileriye götürdü. İkisi kaldılar Molla «Bu ne makam HIRSI

dır Yunus Efendi , Bize teklif edilen, SİZE teklif edilse .Korkarım, İMANI' nızı dahi verirsiniz ! « dedi. Yunus » İMAN'dan büyük olan LÜTUF ne ola ki, Size teklif edildi PİRDAŞ « dedi. Molla «Siz güzel SÖZ ile, her VEBALİ üzerinizden atar mı? sanıyorsunuz? Yunus Efendi !!» Yunus «VEBAL

Boynumuzda, Molla «Dergah’ta ne işiniz vardır o vakit! ŞİİR yazın ŞAİR olun !Yunus «Hamdolsun biz varacağımız yere varmışsızdır. VARDIĞIMIZ da VARACAĞIMIZ da ŞEYHİMİZ’in eşigidir. Ancak RABBİM ayırmasın. Başkaca da bir Dİ LEĞİ MİZ yoktur. Molla «Kusurumuz var ise, HAL

İle değil, SÖZ ile AÇIK seçik beyan edilsin, ŞAİR lik ile BOŞ sözlerinle, HİKMET aratmayın ! Yunus «BOŞ SÖZ ‘den ŞİİR mi ola ki, ŞAİR’in sözü boş ola PİRDAS ! Molla « Biz SÖZ’ü allayıp Pullama nın derdinde değiliz PİRDAS. Açık ve Seçik olma nın derdindeyiz. HATA’mız varsa SİGAYA(sorgu)

Ya çekilelim.HATA varsa, SİGA'aya çekelim.» der. Yunus gene bi şeycik demeden ordan ayrılır.Molla içten içe Yunus'un içinden gelen sözleri söylemesi ne ve etrafta itibar görmesini kaldıramaz.Yunus'un içinden gelen «ACİZ OLUP YATANDA, MELEK LER GİRENDE, RABBİN KİMDİR DİYE SO

RANDA, NE EYLERİM (N'aparaım) ALLAH' ım
. Bu içten gelen söz'leri Yunus artık ADEM vasıta
sıyla Kağıtlara dökmektedir. GÖTÜRÜP KABRE
KOYANDA, YEDİ ADIM DÖNENDE, SORUCU
LAR GİRENDE, NEYLER'İM ALLAH'ım. RAB
BİN KİMDİR? DEYİP DURANDA, KARA

GÜN'DÜR O ANDA. RABBİN KİMDİR DİYEN
DE ? NE EYLERİM ALLAH'IM. KUL HOCA
AHMET, SEN KUL, NEFS ELİNDE PİŞMAN,
MAHŞER GÜNÜ OLANDA, NE EYLERİM
ALLAH'IM.

Yunus birden Hülya görür. Kendisi Taptuk Emre
ile DENİZ üzerinde yürümektedir. Bir uyanır oda

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

«TAPTUK EMRE'NİN SARI SALTUK MÜRİTLERİNE ÖĞÜTLERİ»KISSASI

sındadır.Dışarı çıkar. Sabah ezanı okumaktadır. TAP TUK SOHBET ODASINDA KONUŞMAKTA DIR.

»Ocağımızın PİRİ,Türkistan YESEVİ Dergahın dan PİRDAS'ımız İLYAS ATA, Dervişleri konuğu muz olmuşlar, bizi ONURLANDIRMIŞLARDIR.

Ocağımızdan yükselen ışığının GARB'a vuran Şavk

‘1 SARI SALTUK server’imizin HALİFE’si, KÖ
LE YUSUF’u dahi, DERVİŞLERİ, Fakirhanemi
ze, AY olmuş IŞIMIŞLAR ,İçimizi görevlendirmiş
lerdir.Amma, Vakti gelen de,YOLCU YOLUNDA
GEREK ! Pir’i TÜRKİSTAN diyarından gelen
CAN’lar, RUMELİ Diyarından gelen CAN’lar la

BİR olur,Hız SALTUK BABA'nın hizmetlerine varırlar RUMELİ memleketlerine, KÖLE YU SUF 'um !Lebbeyk (Buyur,Emrindeyim demek) Şeyhim !Taptuk « SALTUK BABA'mızın bizden istediği ARMAĞAN'ları, hazır eyledik.» der.

Kendisinin bizden istediği SEYİS (At bakıcısı) İÇ
Elinden SARUHAN'ım dır. VERDİK GİTTİ «der.
Saruhan oturduğu yerden kalkar, TAPTUĞ'un avuç
içini öper, O da alnından öper,»Elinizi üstümden
çekmeyin ŞEYHİM, Himmetiniz daimi olsun» der.

TAPTUK «Elimiz, elinizin üstündedir. HİZMETİN
DAİM OLA ! Saruhan'ım ! Saruhan huzurdan ayrı
lır.Dahi SERVER'imizin bizden istediği DEMİR
Cİ USTASI, Derviş'imiz EYÜP' tür.Eyüp kalkar,
Taptuğun elini öper, O da alnından öper.Vedalaşır

«lar.Eyüp»Emriniz başım üstünedir, ŞEYHİM
Himmetiniz daim ola « der. O da «HİZMETİNİZ
DAİM OLA !der Eyüp CAN ! İle vedalaşır.»
der.Ve dahi en nihayet ! SALTUK GAZİ BABA'
mızın, bizden istediği DUVAR USTASI'da Derviş
ALİ CAN 'dır.Onu dahi VERDİK GİTTİ. « der

Ali CAN 'da geldi, Taptuğ' un elini öptü ve Him
meti niz Daim olsun SULTAN'ım dedi. O da «Hiz
metiniz DAİM OLA» dedi. Ali CAN la vedalaştılar.
Taptuk «Eeeee HAYDİ YOL VARANIN !» dedi.

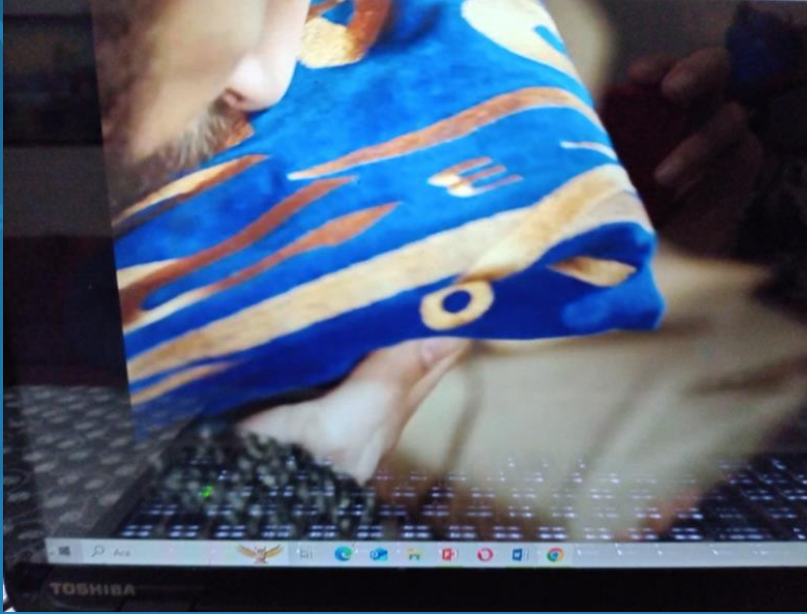
İsmail ile Yunus kapıda ŞEYH'in çıkmasını beklerler. İsmail »Gördüklerim hayal mi? Taaa Rumeli diyarlarına mı giderler SARUHAN Ağam !» der. Yunus» Doğrudur, Hayalini kurmadığın memlekete gidermisin? Birileri HAYAL kurar, birileri GİT MİŞ Olur» der.

Saltuk Baba'nın istediği elemanlar, Arkadaşları ile vedalaşırlar. Taptuk 'da vedalaşma yerine gelir. Tam iki grubun ortasında durur.gidenlerin her birine SAN CAK, TESBİH, KILIÇ verdikten sonra

Fütühat'ınızı (zaferleriniz) mübarek ola ! «RUMELİYİ BAŞTAN SONA GÜL KOKUSUNA BOYAYIN ! KILICINIZ KESKİN, GÖNÜL GÖZÜNÜZ AÇIK OLSUN, VARDIĞINIZ İLLERDE, ZERRE DEN KÜRREYE, KARINCADAN DEVE'YE, BÜTÜN MAHLUKATA, VE »

BİLHASSA, İNSANA ŞEFKATLE MUAMELE
EDİN ! SÖZ'ÜNÜZ HAL'INIZ OLSUN. TEBLİĞ
HAL İLEDİR. GÖNÜLDEN GÖNÜLE, KÖPRÜ
İLEDİR. HİÇBİR YARADILANI, ÖTEKİNDEN
AYIRMADAN HİZMET EDİN ! GİTTİĞİNİZ YER
LERE AŞK İLE İMAR EDİN ! HER NE İŞ GÖRÜR

İSENİZ, İNSANLIĞA FAYDALI OLSUN. DER
DİMİZ ALLAH'IN KELİMESİNİ, GÖNÜLLERE
NAKŞETMEKTİR. DERDİMİZ TOPRAK DEĞİL
!CİHANIN BÜTÜN MÜLK'ÜNE SAHİP OLSAN
NE OLUR? MÜHİM OLAN, BU CİHANDA, BÜL
BÜLLER GİBİ HOŞ BİR SEDA BIRAKMAKTIR.

O SEDA HİÇ KELİMESİNDEN BAŞKASI DE
ĞİLDİR. RESULULLAH' IN İŞARETİ İLE, RU
MELİ İSLAM'IN RENGİNE BOYANACAKTIR
.ZİRA RUMELİ, EVLİYA PİR'LERLE DOLU,
AKİBET İSLAM BURDA KUVVET BULA ! E
ĞER Kİ, YOL'UNUZ DÜŞER İSE, DAHİ BU İH
TİYAR GÖÇMEMİŞ İSE, HALİNİ HATIRINI

RUP, BİR TAS ÇORBASINI İÇMEYE GELİN ! ÖMÜR VEFA ETMEZ İSE, HAKKINIZI HELAL EDİN ! BİZDEN YANA HAK YOKTUR AMMA VAR İSE VAR'DAN, YOK İSE YOK'TAN HELAL DİR. Taptuk bir hediye çıkartır. HELE YUSUF'UM «BU DA PİR'İMİZ YESEVİ'NİN HİKMET'LERİ DİR.»

BİZE ARMAĞAN GELEN NÜSHA'DAN CAN
LAR ÇOĞALTMIŞLAR DIR. BİZ DAHI BU NUS
HAYI **SARI SALTUK BABAMIZA**, ARMA ĞAN
ETMEK İSTERİZ. İSTERİZ **Kİ; YESEVİ OCA**
ĞINDA TÜTEN BU AŞK ATEŞİ, CÜMLE RU
MELİYİ SARSIN. DİLLERDE ATAMIZ YESEVİ
NİN HİKMETLERİ SÖYLENİP DURA !

Taptuk öptü ve Köle Yusuf'a kitabı verdi, O da alıp öptü , aldı.İki adım geri çıktı.» HAYDİ SER VERİMİZ SALTUK BABAMIZA AŞK-U NİYAZ LARIMIZI BİLDİRİN» dedi. YESEVİ ATAMI ZIN ARMAĞANLARIYLA O VARNA'DAN PEÇE, EDİRNE'DEN VİYANAYA NUR SAÇIN

O DİYARLARA !! SUYA SECCADE SALIN !!
İSLAMIN SANCAĞINI SEMA'YA ASIN ! Deyip
Misafirleri göndermiş oldu.

TAPTUK EMRE'NİN «YUNUS EMRE'NİN LEVVAME KAPISINDAN GEÇMESİ» KISSASI

Doç.Dr. İrfan AY / A

Taptuk ile Yunus , Sohbet odasına gitmektedirler, MOLLA da Onları arkadan izler.Molla tam kapıya gelir, kapı kapanır.SOHBET ODASINDA Taptuk «Anlat HELE Yunus'um, Ne cevap vardır bizde ! Hangi sorunun CEVABI nı gördün de, ne sorarsın ? « der.Yunus « Gece bir RÜYA gördüm. ŞEYHİM

Taptuk «Anlat ! SIR vermez isen nerden bilecem ?
Yunus « Rüyamda, Ufku yok, Ucu bucağı yok, Engin denizlerde sizinle yürür idim.
Taptuk «KUR TULDUK MU BARİ YUNUS'um? **Vardık mı kuruluş Sahiline !**
BİNDİM ŞEYHİN GEMİSİNE, ÇIKTIM DERYA KIYISINA, GİDEM BULVAR

ULUSUNA ! HUUUUU !! HUUUUU !! HUUU
BENİM ŞAH'IM HUUUUU DEDİK Mİ YUNU
SUM !! EEEEEEEE YUNUS EFENDİ !! NE
DEMİŞTİK VAKTİ ZAMANINDA «BİZE DER
YALARI GEÇEN DEĞİL !! DERYALARA DA
LAN GEREK, DALIP TA ÇIKAN GEREK.

İŞTE, ÜÇÜNCÜ PERDEYİ DE KALDIRIVER
Dİ.ÇOOOK VAKİT ÖNCE DEMİŞTİM SANA
GEÇİVER BU LEVVAME KAPISINDAN, GEÇ
TİN İŞTE Levvame Fas'ından YUNUS'um.GEÇ
TİN O CELAL TARLASINDAN, YOL BİTER Mİ
Yunus'um !İşte şimdi başka bir HAN'dasın.

bu yeni han, NEF-Sİ MÜLHİME 'dir. Zikrin
«HU» dur Artık. Her ne fiil de isen AÇIK yada
GİZLİ HU Zikri VACİPTİR DİLİNE ! AŞIĞIN
DİLİ «GÖNLÜDÜR» Yunus'um !!!Kendi başına
iken SESLİ, Amma, Halk arasında isen, GİZLİ
çekmelisin.Halk içinde sevdiğini BAĞIRAN'a

DELİ derler. VELİ olsa bile !Sen KARATAY'da
ULU Hoca'lardan ARAPÇA okudun Yunus !!!
Ne demek ola ki bu MÜLHİME? Yunus « Ben
Bilmem » der. Taptuk «İLHAM KÖKÜNDEN
TÜRESE GEREK. Mülhime ,[İlham'a açık] İyi
amma, nedir nihayetinde BU? Hele bir tefekkür

Doç.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

**NEFS-İ
MÜLHİME
MAKAMINDAKİ**

**Ulema-yı Amilin
Abid ve Zahidler**

Kalbe Şifa Şahbetler

Edelim. İLHAM Akla değil, GÖNÜL'e gelir, Yunus
‘um ! Bunu UNUTMA ! Belle Yunus !» BU YOLA
AKILLA ÇIKILIR, Sonra AKILDAN çıkılır. GÖ
NÜLLE devam edilir. Bundan Böyle, AKIL ile
İŞİN YOK Yunus’um. Bundan Böyle CÜMLE
İŞ’in GÖNÜL İŞİ ! Tuttuğun işi GÖNÜLDEN»

YEDİĞİN AŞI, GÖNÜLDEN, ETTİĞİN SÖZ'Ü
ZİNHAR GÖNÜLDEN, ATTIĞIN ADIMI, ALDI
ĞIN NEFESİ, GÖNÜLDEN. BUNDAN SONRA
SANA YAR' DA YARA' DA GÖNÜL YUNUS'UM
BÖYLE DİYORUM AMMA, TUZAKLARI YOK
MU NEFSİN? ŞEYTAN DEDİĞİN BİNBİR YÜZ

Nefs-i Mülhime

LÜ BİR HİLEKAR !! HAK YÜZÜNE DE BÜRÜ
NÜR ELBET. HAK'KI DA HAKİKAT'I DA TAK
LİT EDER. VAY, ASLİ İLE TAKLİDİ'Nİ AYIRD
EDEMİYENİN HALİNE ! ŞEYTANI GÖRÜRDE
, CEBRAİL GÖRÜNDÜ SANIR. AMAN HA YU
NUS'UM ALDANMA HAK YÜZLÜ ŞEYTAN

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

LARA, GÖNÜL RUH'TUR YUNUS'UM. BEDEN
HAYVAN' DIR. BU İKİSİ SAVAŞIR DURUR. ŞU
BİR AVUÇ TOPRAKTAN BİR AVUÇ SU'DAN FA
NİYE HÜKMETMEK İÇİN ÖYLE BİR SAVAŞ
Kİ; KAFİR İLE İNANANLARIN BİTMEZ SAVA

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.K

Şİ GİBİ, MÜTEMADİYEN BİR SAVAŞ ! İÇİ
MİZDE BİZDEN HABERSİZ, BELLE BUNU
YUNUS' UM.HAYVAN «İLHAM» ALMAZ. İL
HAM , İNSANIN HAYVANDAN FARKI'DIR.
GÖNLÜNÜ PAK EYLEYEN İLHAM'A AÇAR.
HAZIRLAR, GÖNLÜNÜ TEMİZLEMİYEN,

Nefs-i Mülhime

SANKİ BİR HAYVAN, UNUTMA YUNUS'UM
!! İLHAM, GÜZELLİKTEDİR. KÖTÜLÜKLER
, İLHAM İLE İLGİLİ DEĞİL, ŞEYTAN İLHAM
'DAN NASİPLENEMEZ, YAPTIĞI TAKLİD
İLE KALIR. HAKİKAT İÇİN İLHAM GEREK.

UNUTMA YUNUS'UM ! İLHAM ALAN, ALEM
DEN İBRET ALIR. İBRET ALMAYAN, ALEME
İBRET OLUR. BURASI NEFS-İ MÜLHİME Yu
nus'um. BUNDAN BÖYLE ALİMİN ALEMİ, RUH
HAL'İ AŞK' TIR. GÖNLÜNE GELEN MANA,
MARİFETTİR. AMAN UNUTMAYASIN YUNUS

UM NEFSİ-MÜLHİME, AZAB VE KURTULU
ŞUN TAM SINIRI'DIR. EN KÜÇÜK GAFLETE
DÜŞERSEN BİR DE BAKMIŞSIN Kİ ; GELDİ
ĞİN YERE DÜŞMÜŞSÜN ! NEFS ÖLMEZ YU
NUS'UM ! UYUR ! SAKIN ALDANMA, ÖL

MÜŞ TAKLİDİ YAPANA **KANMA !!** **UYANIK**
OL ! DİRİ OL ! GEL BAKALIM YUNUS'UM !
YANAŞTIR **DİZLERİNİ DİZLERİME !** HELE
SAĞ KULAĞIN BİZDE OLA ! MÜLHİME
ESMANI KULAĞINA TELKİN EDELİM. Yunus
Sağ kulağını yaklaştırır. Taptuk «HU HU HU

Diye kulağına doğru söyler. Taptuk «NE DEDİM YUNUS'UM» der. Yunus «Zor bir şekilde Huu sesi HUUU , HUUUU dediniz ŞEYHİM der. Taptuk «Bundan böyle Kelime-i Tevhid'in (LAİLAHE İLLALLAH) Peşine, İsmi CELAL ile, (ALLAH) birlikte, (HU, HU, HU) Esmasını EKLEYESİN .

Doç.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Bundan böyle HU HU HU zikrini dilinden düşürme !!! Düşürme ki; EV SAHİBİ KAPIYI AÇA!
Unutma YUNUS'um, MÜLHİME KAPISINDAN DÖNMEK KOLAY, GEÇMEK ZOR. Bu arada Bacım Sultan ile Balım Sultan Dergahta kazanda bir şey kaynatıyorlar. İsmail hızla dalar içeri ve

«MOLLA KASIMIN DERGAHTAN AYRILMASI» KISSASI-I-

«ŞEYH DEDEM evde midir?» der. Bacım Sultan
«Bişey mi oldu?» İsmail « O zaman huzura varayım
« der. Bacım Sultan «Söylesene İsmail !» der İsmail
« ZAHİDE Hatun ! Biraz bekler CANDAROĞLU
öldürmüştür.» der. Süt kazanı Bacım Sultan'ın elinde
yere düştü. İki hatun ağlayarak yere çömeldiler.

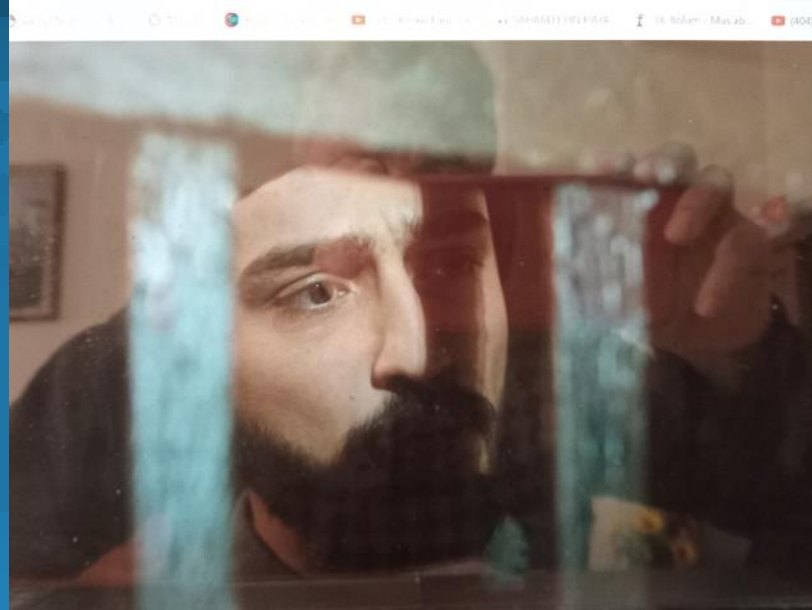
aniden içeriye TAPTUK girer. Balım Sultan «ZA
HİDE» lafı ağzından dökülür. İki kadında ağlama
ya başlarlar. Taptuğ' un ağzından «İNNA LİLLAHİ
VE İNNA İLEYHİ RACİUN [Biz Allah'a aidiz,
Ve O'na döndürüleceğiz] » cümlesi dökülür.

Bu esnada CANDAROĞLU, zindana atılmıştır. MOLLA ziyaretine gider. MOLLA zayıf bir ses le» DAYI, 2.ci kez DAYI der, Yan Yan Candaroğlu ba kar, Hızla Molla'ya doğru gelir.« Molla «İyimisin DAYI» der. BEY «Bu DERYA'nın avlusundan taş sekse bizim Başımızı Yarar.» Molla «Mukadderat bu yönde, Ondan büyük GÜÇ mü var Dayı» der

Molla «Kader» der.Bey «Bizim Kaderimiz, bir başkasının tasarrufunda, belki !Belki iplerimiz başka sının elinde KASIM Yeğenim !BÜYÜ vardır bu işte PAPAZ Büyüsü, Sultan KILIÇARSLAN bile Sarayında BÜYÜCÜ tutar, bilmez miyiz! Taa en başından tasarladılar, O ÇİYANA benim Konağıma

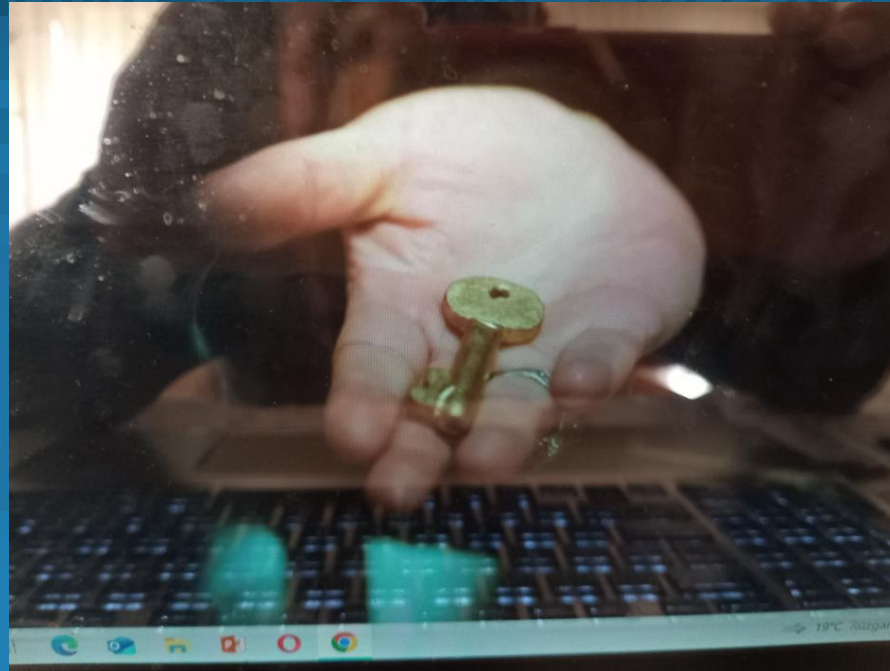
hazırlayıp yolladılar, YEĞENİM !! Candaroğlu bir
den yakasına sarılır ve «ŞEYHİN Sanmayasın dir
ki AKÇA PAKÇA dır.Ama konağıma yılan sokup,
bana boğazlattılar, Akla hayale gelmez büyülerle
kudreti mizi sarsmak istediler,Yaranamazsın bunla
ra YEĞENİM, CANI'nı dahi versen NAZ'ın BİN'i

Bir AKÇE,....Sonra Yunus Efendi !! AKİL, belli,
Zekasından Yeteneğinden Şüphe yok, Bana sorsan,
KONYADA Kuğuabatta Sultanımıza DANIŞMAN
LIK edecek AKİLLİK tedir. Amma, O'na O maka
mı bıraktıran da O[Taptuk Emreyi kastediyor]

BÜYÜ değil de nedir bu? Taaa Evvelinden tasarlardılar. Sanma ki KADER' dir yaşadığımız YEĞE NİM !! Candaroğlu kuşağının içinden bir Anahtar çıkartır ve «AL BU ANAHTARI ! Servetimin anahtarıdır bu » der. Molla «Nasıl alırım DAYI ?» der. Candaroğlu»O Çıyan bana bir OĞUL mu verdi ki

Şahin'e mi kala bu KOCA MİRAS Yeğenim ! AL»
der.

Bu esnada YUNUS yürürken Hu Hu Hu diye diye yürümektedir. Hu Hu Hu diye diye Odun keser. Taptuk kapıyı açar, Yunus'un odun kestiğini görür. Taptuk «Hele kolay gele YUNUS'um « der. Yunus «Kırılacak odun kalmamıştır ŞEYHİM» der. Tap

Tuk «İyi O vakit, Bundan sonra senin vazifen DER
GAHIMIZIN ODUNCULUĞU OLA Yunus'um !
AL Baltayı eline, ÇIK AKDAĞ'a YÜKLEN SIRTİ
NA GEL ki Ocağımız Tüte » der. Yunus «Ne buyu
rursanız ŞEYHİM , der ve ve sağ elini kalbinin üs
tüne koyarak KABULUM Yunus kesilen odunları
dizer, eline URGAN'ı(Kalın ip) alır« Bu esnada

Taptuk bir içeri girer, bir dışarı çıkar. Yunus'un yanına gelir ve «YUNUS'um ! VER Şu BALTAY'ı elime ! Baltayı eline alır ve bir BEZ'e sarar. Ve «İnsan sanıyor ki bir tek CAN kendinde VAR.» der Ve bez'e sarılı baltayı Yunus'a verir.

Taptuk Odasında Ellerini açmış RABBİ'ne dua etmektedir. Dua'yı AMİNN diye bitirir.» BAĞIŞLA
YAN VE ESİRGEYEN SENSİN YARABBİ, GÜ
NAHLARIMI AF EYLE !CENNETİNE KABUL
EYLE « diye mırıldanır.O esnada MOLLA içeri girer, «Destur ŞEYHİM» der.Taptuk «Gel hele Ka

sim'ım « der. Kasım edeplice oturur. Taptuk «Üzül
meyesin KASIM'ım , OLMUŞ ile ÖLMÜŞ'e elden
gelen hiçbir şey YOK« der. Molla «Amenna ŞEY
HİM, Öyledir elbet amma BİRİ ZİNDANDA, biri
MEZARDA Düşünürüm Düşünürüm Keşke derim
KASIM Efendi, Akrabandır bu en nihayet! « der

Ne demeye ŞEYHİMİZE düşmanlık etmeye müsaade ettin. Bellidir başına gelenlere nedir SEBEP! Tap
tuk «Bize DÜŞMAN olana, HAK YAR olsun. Görünüp Dünyada BERHÜDAR olsun. Hele AKİBETİ
HAYR OLA Kasım'ım. İkinci namazını müteakip

Defnolunacaktır ŞEYHİM ! Taptuk «Rahmet OLA»
! Molla «Amin» der. Tam Kasım kalkarken Taptuk
«Kasım'ım Bundan böyle, gelen –giden konukları
mızın hizmetini YUNUS Efendi görüversin.» der
Molla «Bir kusurumuz mu görünmüştür Şeyhimi
zin gözünde « der. Taptuk «Şeyh'inin gözleri her

Şeyi görecek kadar görmez, çoktandır **Kasım**'ım.
Hemi görse bile, inanmışız ki; **KUSUR** görenin'
dir.

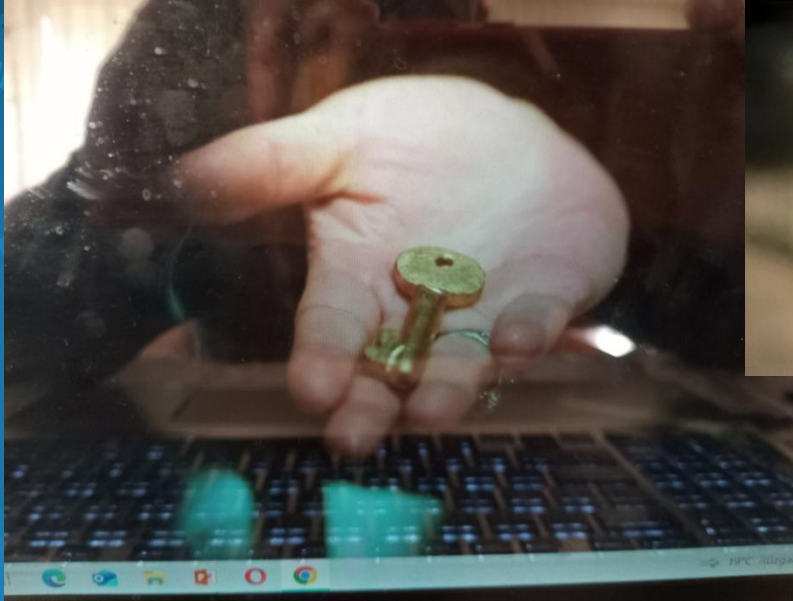
Yunus eline **URGANI** alıp Akdağ'a odun getirme
ye gitmiştir. Dağda yine düzgün odun getirmek için
gayret eder. Bu arada **Molla** odasında bir aşağı-bir
yukarı dolanıp durur. Kuşağından **DAYI**'sının ken

disine verdiği ANAHTARI çıkardı, uzun süre ona bakıp durdu. Dayısının sözleri aklına geldi »İstesin bizden YEĞEN’miz, Biz DAYI isek biz artık kendi postumuzu serip, kendi postumuzda AHALİ’ yi irşad etmek isteriz.» desin ABAM , YARADAN ’ ım Karındaşın Candaroğlu Ergun, dünyaları sermem

mi ayağına ! Desin ki ben kendi **DERGAH**'ımı açmak isterim.Bana **VAKFİYE** gerek.Can gerek, Arazi gerek, Vergi'den muaf olmak gerek.» Söyledikleri bir bir kafasından geçti **MOLLA**'nın.Tekrar tekrar avucundaki **ANAHTAR**'a baktı.Bu arada Yunus odunların düzlerini hazırlamaya devam edi

yor, bir yandan da **Hu Hu Hu Hu** diye zikir çekmektedir. Yunus odun keserken bir **KUŞ** sesi inlemesine benzer ses işitir. O ses'e doğru gider. Bir de **BAKARKİ** bir bembeyaz renkli Koyun **KUZUSU** Yunus O'nu kucağına alır. Paltosuna onu sarar alır **Dergah'a** getirir. Öyle tatlıdır ki insan bakmaya do

yamaz. İsmail ile Yunus odaya alırlar ona bakarlar. İsmail onunla dergah bahçesinde oynar, peşinden koşar. Adem ile Bayram Pirdaşlar arkasından neşe içinde gülerler. Yorulunca İsmail Kucağına alır, se ver mi sever. Adeta SEVMEYE kıyamaz. Yunus dağ'a odun kırmaya gittiğinde İsmail ile gider be

Yaz kuzu da beraberinde götürürler. Yunus Ya Hu Hu Hu Hu diye diye Odun keserken İsmail ile be yaz kuzu koşturur dururlar. Yunus odun keserken yorulmuştur. Ağaç dibine oturur, dinleneyim derken RÜYA görür. Daha önce gördeüğü rüyanın aynısı dır. Mezarları TEK TEK açar, Esselamü A

Leyke YA EBUBEKİR-İ SİDDİK, Seyyidina Muhammed, Esselamu Aley ke YA Ö MERUL FARUK, Seyyidina Muhammed, Esselamu Aleyke YA OSMAN EL ZİNNUREYN, Seyyidina Muhammed, Esselamu Aleyke YA ALİ UL MURTEZA

diyerek son mezarda Hız Ali'nin olduğunu görür. Hemen TAPTUK gözünün önüne gelir. »BURA HAKİKAT MEYDANI Yunus « der. BU MEYDANDA BİR KARINCA'nın FİL'i KALDIRIP YERLERE vurup çaldığını gördük. O vakit

Hız. Peygamberin ümmetiysek, İstikamette NİYET
'te, Hız.ALİ gibi olmalı.O'nun yoluna Gitmeliyiz.
Madem ki CÜMLEMİZ TURKU-ALİ'yiz. Yolu
muz O'na varmalı. DANE DANE'ye, DANE İMA
ME'ye Yunus'um.Unutma Yunus'um !Hız ALİ'ye
çıkmayan bütün yollar ÇIKMAZLARDA biter.

Yolumuz YOL ola ! H.z. ALİ Efendimize vara YU
NUS'um. Böylece daha önce gördüğü RÜYADA
göremediği H.z ALİ'yi, şimdi görmesi yolunun ALİ
'nin yoluna çıktığının İSPATI oldu. İsmail' in kuca
ğında kuzu ile ikisi, Yunus'un yanına geldiler. Yu
nus onlara «Hadi bakalım yola çıkalım der !»

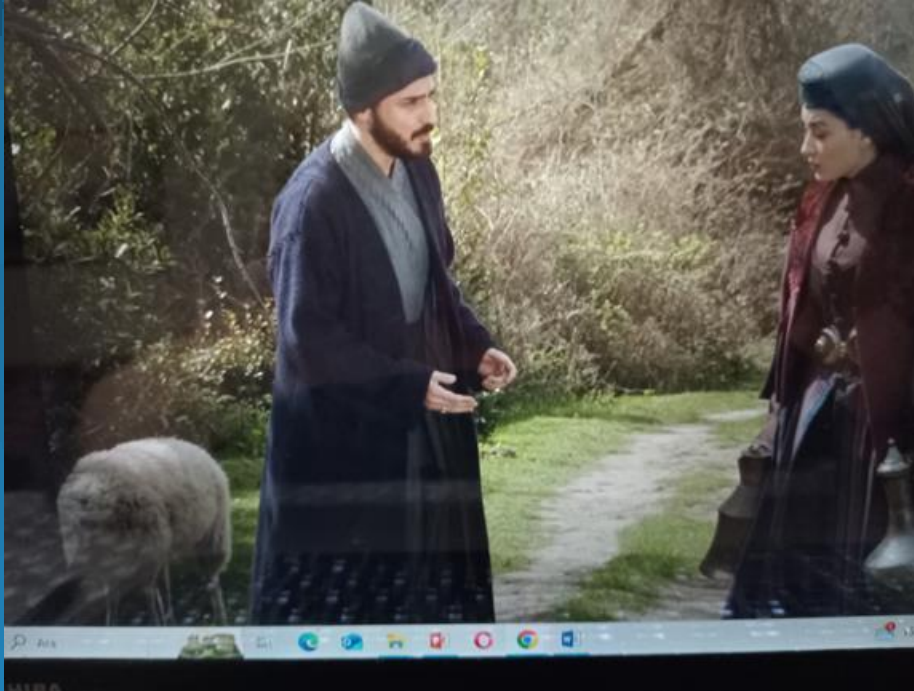
Yunus keser'i BEZ'e sararken İsmail görür» Bir yerimizi keseriz diye mi korkarmısın AĞAM!» der. Yunus »Ondan da korkarım Elbet» İsmail «Baş ka ne demeye bağlarsın baltanı bez'e « der. Yunus «Biz kuru ağacı YAKACAK yaparız. Birileri dürt mesin diye öyle MÜNASİP gördü ŞEYHİMİZ !

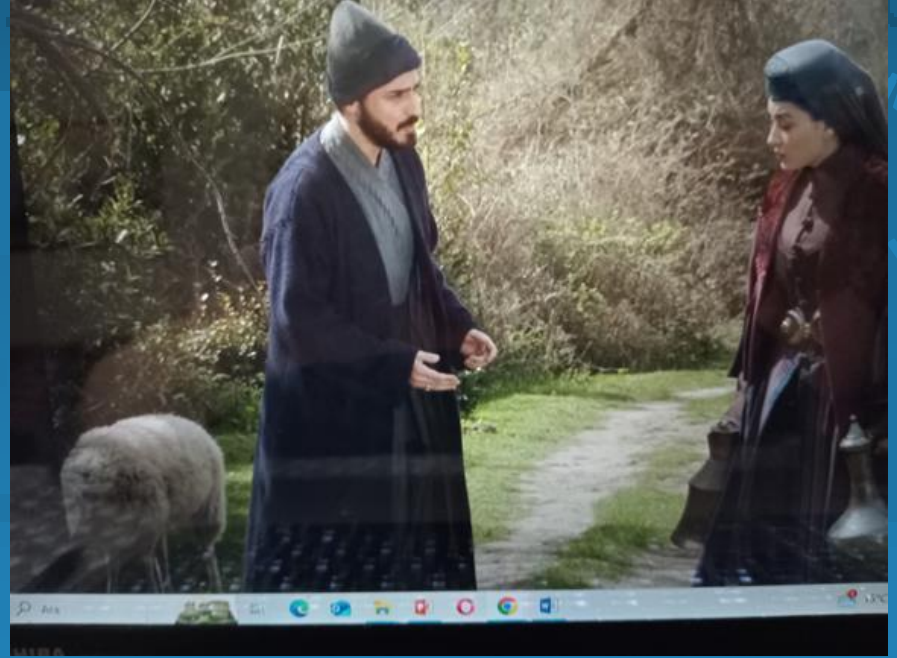
İsmail»Ağacın da BALTA'dan korktuğunu ilk kez işitmişim ha !! Ağaç Baltadan korkmaz amma, Balta sahibi ağacı ürkütmekten korkar. İsmail »Şimdi oldu işte ! Ondan YAŞ KESMEYİZ di mi?» Yunus «Kesmeyiz elbet ! Gök (daha yeni ekilip bitmiş) olan ekin biçilir mi?» der dağ'dan gelmek için yola

Koyulurlar. Bu esnada BACIM SULTAN su getir-
mekten gelirken MOLLA'ya rastlar. Molla «siz taşı-
mayın ben taşırım» dese de Bacım Sultan Kabul et-
mez. Molla « Bacım Sultan , nasıl diyeceğimi bilmi-
yorum, HELAL dairesinde, dahi sünnettir, öyle ol-
masaydı, Peygamber Efendimiz

hemi evlenir, hem de evliliği TAVSİYE edermiydi? BACIM SULTAN «Siz neler söylersiniz Kasım Efendi ? Kasım Efendi işittiklerim, BEN sizi bir büyüğüm ABİM yerine koyuyorum, görüyorum Bu sözleri Derken Kasım eliyle işaret yapar DUR DUR demek ister.Ve ardına bakmadan yürür

Gider.Molla arkasından bakakalır.Molla odasına geri döner, Odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolanır durur, Taptuğun sarfettiği SÖZ ler aklına gelir. « Bun dan böyle Dergaha gelen misafirlerimizin hizmetini Yunus Efendi görecek» sözcüğü kafasın da dolanır durur. KARARINI VERDİ. Heybesine kitap aldı

Tesbih aldı,Tesbihi geri bıraktı.İçinden «HER YOLUN BİR SONU VAR KASIM EFENDİ» dedi İşte YOL'un sonu .

Dışarıda PİRDAŞ'lar kendi aralarında konuşurlar. SARUHAN ile EYÜP ten haber gelmiş Şeyhimize ! Kim getirmiş !Özlemişik onları !Ali CAN 'dan da haber var.

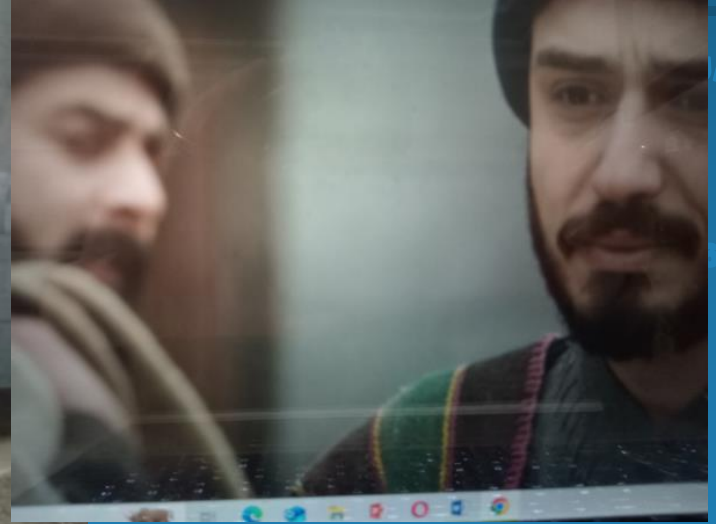
Hepsi iyilermiş SARI SALTUK Pir' imizin hizmetindeymiş. Ali Can iki köprü kurmuş. Hıristiyan ahali DUA ederlermiş. Tam bu sohbet esnasında MOLLA odadan ayrılır. Onlarda görürler. Tam yanlarına gelince «Hakkınızı helal edin, Bizden yana geçen HAK varsa helal ederim» der.

ALLAH'a emanet olun» der. Taptuk Odasında Zİ KİR yapmaktadır. ADEM kapıyı çalar içeri girer. Adem «Destur ŞEYHİM» der. TAPTUK «Buyura sın ADEM!» der. Adem «Kasım efendi ŞEYHİM toparlanmış, ayrılır gider DERGAH'tan, « der. Tap tuk düşünceli halde bir müddet kalır. TAPTUK«Biz bu kapının SAHİBİ değiliz, BEKÇİSİ' yiz Adem'

«Gelene HOŞ GELDİN, Gidene HOŞ GİTTİ. GE
LENİN YERİ HAZIR, GİDENİN YOLU « Tam
Dergahtan ayrılacakken, YUNUS sırtında Odunlar
la Dergaha yaklaşmıştır. Karşılaşırlar. MOLLA hiç
konuşmadan selam vermeden Yunus'un yanından
geçer, gider Yunus ardından bakakalır.

MOLLA KASIM'IN KENDİ DERGAHINI KURMASI VE HAC'CA GİTMESİ-KISSASI-II-

Aradan epey yıllar geçer. MOLLA kendi DERGAH ını kurmuş etrafta ŞEYH diye anılmaktadır. HAC 'ca gitmiş yenice dönmüştür. Çarşıda Halkın arasındadır. Şerbet ikram etmişlerdir. Tam o esnada PEC MURDE bir derviş konuşa konuşa yürür. «Müslümanlar Zamane kötü oldu. Helal yetmez, Haram kıy

metli oldu.Okuyan KURAN'a kulak tutulmaz, Şeytan semirdi,Kuvvetli oldu.Harab ile Şarap tuttu Cihanı, fesat işler eden HÜRMETli oldu.Kime kim Tanrıdan haber verirse, tutar başına kakar. HÜC CET li(isabetli karar vermiş oldu) oldu. Öğrenci hoca ile arbede kılar, Oğul Ata ile İzzetli oldu.

Fakirler miskinlikten çekti eli, Gönüller yiğitkopan
HEYBETLİ oldu. Peygamber yerine geçen HOCA
'lar, bu HALKIN başına zahmetli oldu. MOLLA
«Sus bre gafil Şaşkın SUS» diye MECZUB'u azarla
dı. »Bu ne biçim Şiir?» dedi. «Şiir değil ŞİRK dökü
lür dilinden, Nereden duyar uydurursunuz, böyle
ŞİRK dolu sözleri, Neymiş ? Hocalar peygamber»

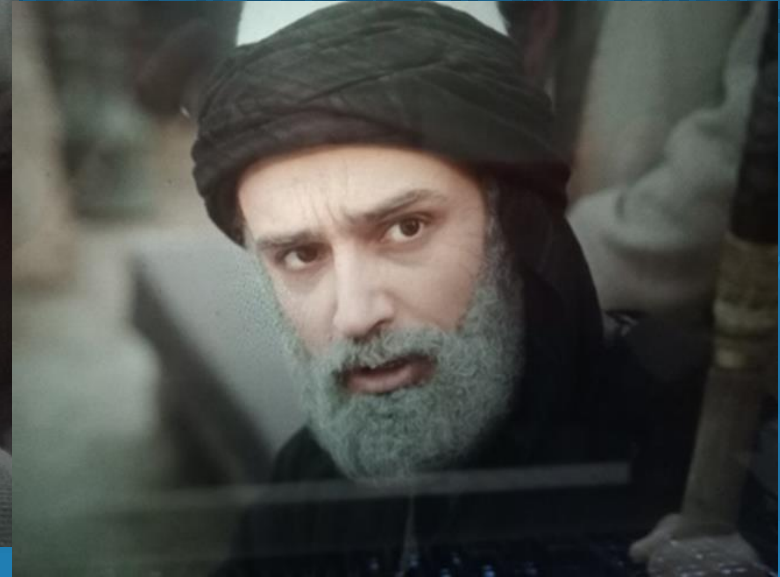
Yerine sayarmış kendilerini Bak bak ! Kim işitmiş bizim ŞİRK konuşmuşluğumuzu! Meczub « Şair sözü'dür ŞEYH Efendi !» Molla «Şair değil !Kafir sözü ! Böylesi şiir olmaz, Halkın mukaddesatına hörmet ettiklerine KÜFÜR saçıp adına ŞİİR den mez. KİM İMİŞ BU? Şair der alaycı bir tavırla,

Kim imiş bu küfür dolu sözlerin sahibi ?!» der Mec
zub «Yunus derler bir DERVİŞ' indir, Şeyh Efendi
! Oba'larda Köyler'de dolaşır dillerden dillere !
Molla» Hangi DERVİŞ YUNUS imiş ki bu?» Mec
zub «Yunus Emre derler bir DERVİŞ'indir Şeyhim
!Dahi Nallıhan'da, burda !Taptuk Emre Sultan der

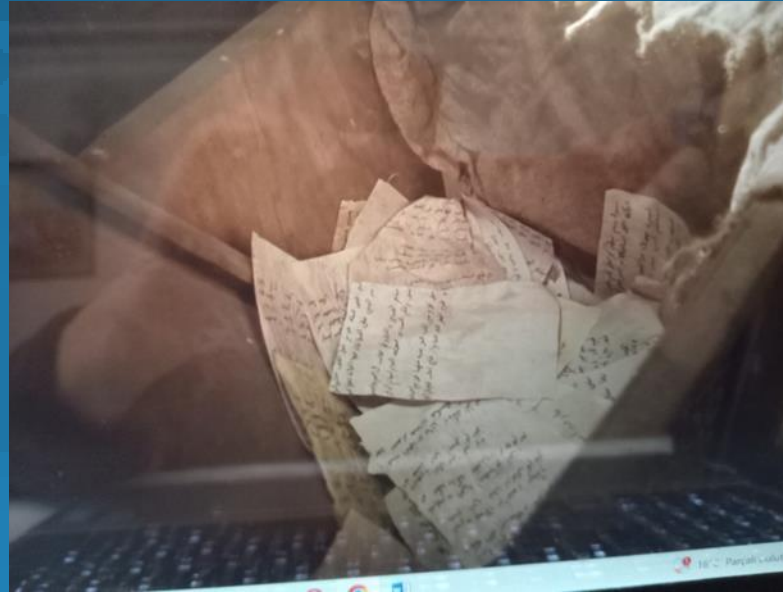
gahında, yetişmiştir.» der ve gevrek gevrek güler.
Ordan uzaklaşırken, Molla yanındaki yardımcısına
Musa Efendi ye «Dervişanı alıp Fakirhaneye vara
lım,sen onları oraya götür, bizim özel işlerimiz
vardır» der.Kendisi tek başına TAPTUK EMRE
DERGAH' ına doğru gider.

Birden gözünün önünde Eski Molla canlanır, sanki dergah kapısından çıkıp kendine doğru geldiğini görür. **Mutfağ'ın hali içler acısıdır.** Bir zamanlar şaha ne işleyen mekandan eser kalmamıştır. Mutfakta oturup hayallere dalar. Bir zamanlar dolup taşan bu mutfak

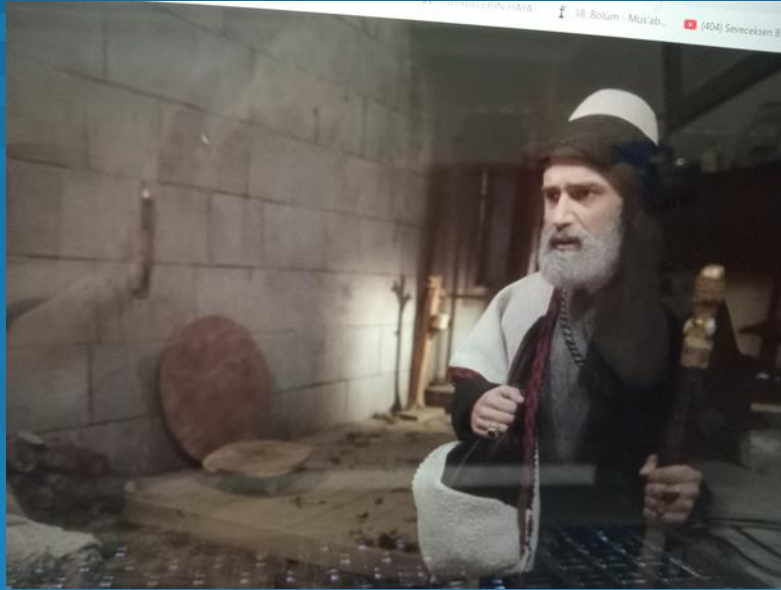
ta şimdi sinek uçmuyor. Kül toz'larını eline alıp üfler. Yatak odalarına girer. Düşünüp dalar gider. Yunus'un odasına girer. O'nu orda otururken hayal eder. Orada bir çamaşır kabı içinde YAZILI KAĞIT lar görür, tozlar içinde, tozlarını silkeler, merakını celbeder. Yüzlerce vardır. Bir avuç eline alıp tam heybesine koyacak ken yardımcısı MUSA Efendi

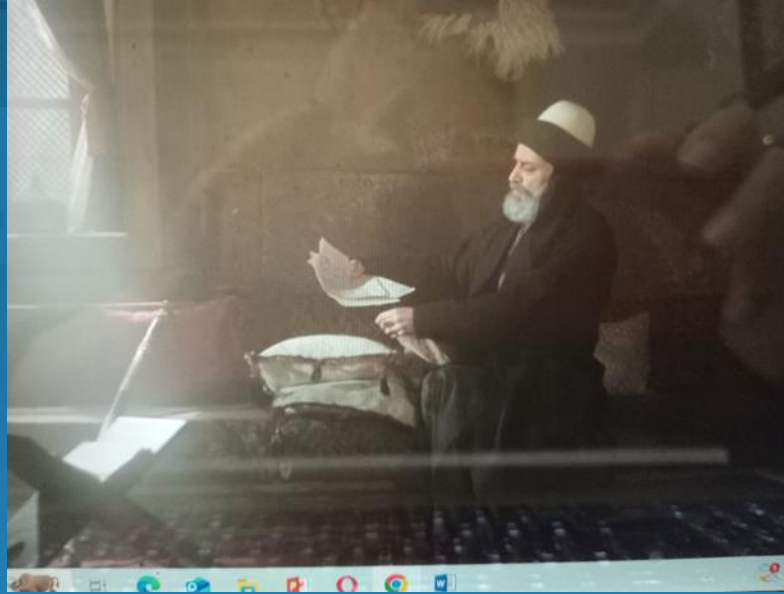
kapıyı açar. MOLLA «Bizi mi takip ediyorsun Musa Efendi ? « der Musa »Müsaade buyurur iseniz peşinize ne vakit düşmüşüz? Öncesini bilmeyiz ŞEYHİM ! Elbet öfke duydunuz? Deli divaneden ! Dervişin okuduğu Şiir'e, AMMA, hemencecik Aha liye soruşturmuşum? MOLLA «Neyi soruşturmuşsun? Musa » Dergah'ın vaziyetini ŞEYHİM !

Taptuk Emre vaki ki 30 sene olmuş ÖLELİ !Musa
«Heybenizi alayım Şeyhim» der ama Molla vermez
. Ve «Eliyle çık dışarı» der. Oda da yalnız kalmıştır.
Birden Yunus'un söyledikleri kulağında çınlar. «Gö
nül ÇALAB'ın tahtı» demez mi Şeyhimiz Kasım
Efendi lafını» duyar gibi olur.Yunus'a haksız yere
yaptığı suçlamaları hatırlar.Torbada daha o kadar

Çok yazılı ŞİİR vardır ki, bir kısmını torbasına aldı .Sonra TAPTUĞ'un sohbet Odası na geldi.Musa kapıyı kapattı. Molla «ESSELAMU ALEYKUM» diye selam verdi.Posta oturdu.Yanda yazılı bir sürü ŞİİR buldu. Onları eline aldı.Heybesindekileri de çıkarttı.Tam okumaya başlayacaktı, kapı çalındı.

Molla «Kim ola ?» dedi. Musa «Destur Şeyhim Musa kulunuz ! Dedi. Molla «Tefekkürdeyim, diye sin hele» dedi ,Musa « Eskilerden gelenler olmuş » dedi.Molla «Selamlarımızı ilet dualarımız da yer leri vardır.Bize müsaade edeler» der. MOLLA elin deki şiirleri okumaya başlar.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM – Hamd ve şükür Alemlerin Rabbi Olan **ALLAH**'a mahsustur. Bu satırları yazan, **FAKİR** Hacı Yusuf oğlu, **DERVİŞ ADEM EFENDİ**'dir. Okuyan Adem oğlu kavrar, gaye kendinden bahis ile **SÖZ** ü yalana katmak değildir. Bu satırların yazılmasına **SEBEP**, şudur ki, her

Doç.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

yerden, yöreden gelen İHVAN'ı Taptuk Emre Sul
tan Dergahı Avlusunda, ŞEYH Efendimiz Sohbet
ve Nasihatlerinden her vakit nasiplenmediklerini,
bunları kitap haline getirmeleri halinde, herkesin
dahi gelecek nesillerin nasiplenmesini, mümkün
olacağından dem vurulur idi. İHVAN namına

YUNUS Efendi Şeyhimizden destur alıp söyledi «
Şeyhim ! Bize bir KİTAP armağan ederseniz. Ne
vakit bir sohbetle dahi nasihatle bulunsanız DER
VIŞAN onu yazıya aktarıverse, DERVİŞİN YOLU
NİCE' DİR? TARİKATIMIZIN RUMUZU (İşaret
leri), TEVİLAT'ını (Söz ve davranışa başka anlam

Verme), TADİLAT'ını (Değişiklikleri), ADABINI,
USULUNU, Yolumuzun cümle esasını, hak bilim
ce TÜRKÇE ESASLI anlatıverse, okuyan dinleyen
faydalanıverse, TAPTUK «Biz hem ümmi, hem ya
rı- Âma'yız, Yunus'um El verir ki, DERVİŞAN '
ımızdan, hususiyetle ADEM'imize bu vaziyeyi yö

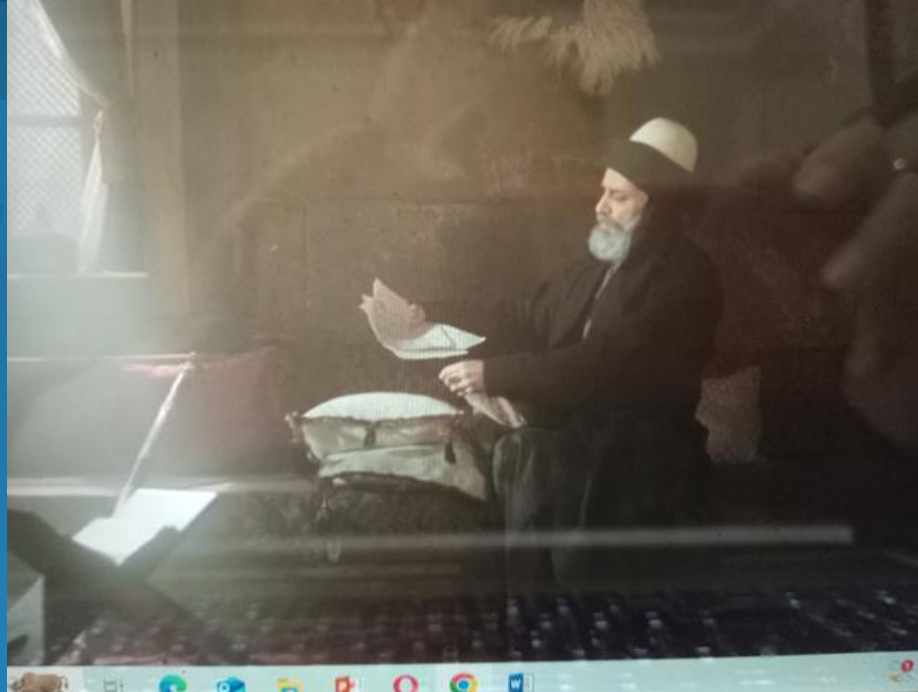
neltelim.Ümittir ki, EHLİ HAL katında, makbul
ola !Ve HAK yoluna düşen Talipler faydalanmış
olurlar. Ve biz göçüp gittikten sonra, ARDIMIZ
dan, HAYIRLA YAD' edeler !Adem kalkar Taptuğ'
un avuç içini öperken Taptuk da Alnından öper,
böylece izni almış olur.Taptuk «Kalemin doğruluk

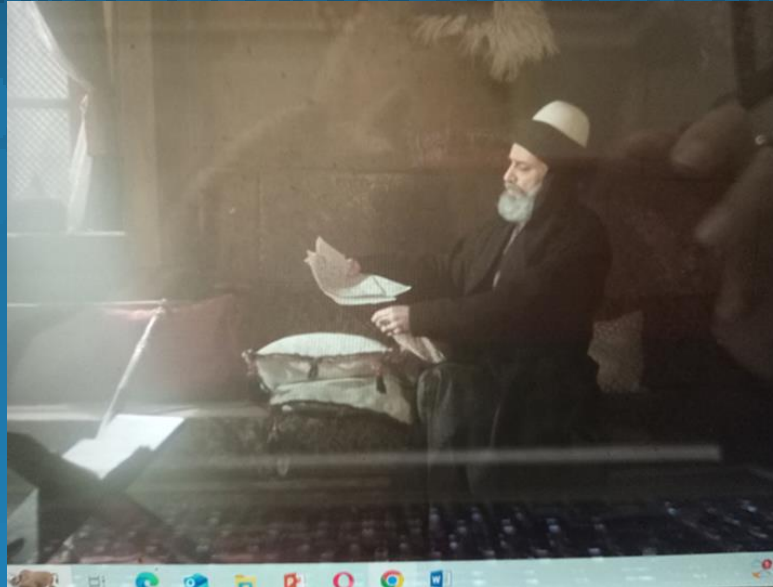
Mürekkebin AŞK ola, her daim AŞK ile AŞKI yazasın. TÜRK Dilinden arlanmaya ,ayrılmaya, her daim ARI ve DURU yazasın. HAKİKAT ÖZ'dür, GERİSİ AĞACIN SIRTİ, 'KABUĞU dur.« Boş SÖZ ile vakit hırsız olmasın !» Bu nasihatleri Adem notlarında yazmış. Devamla MOLLA Ka

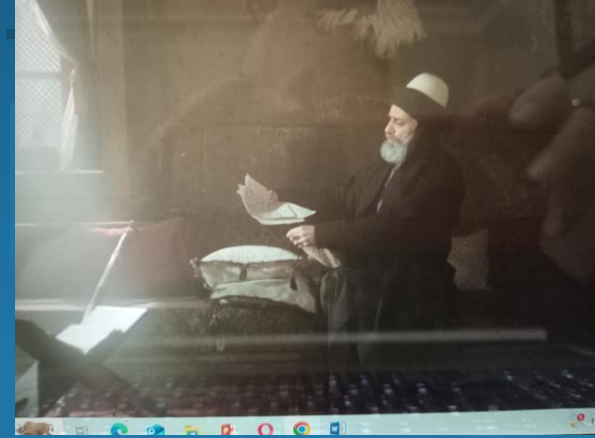
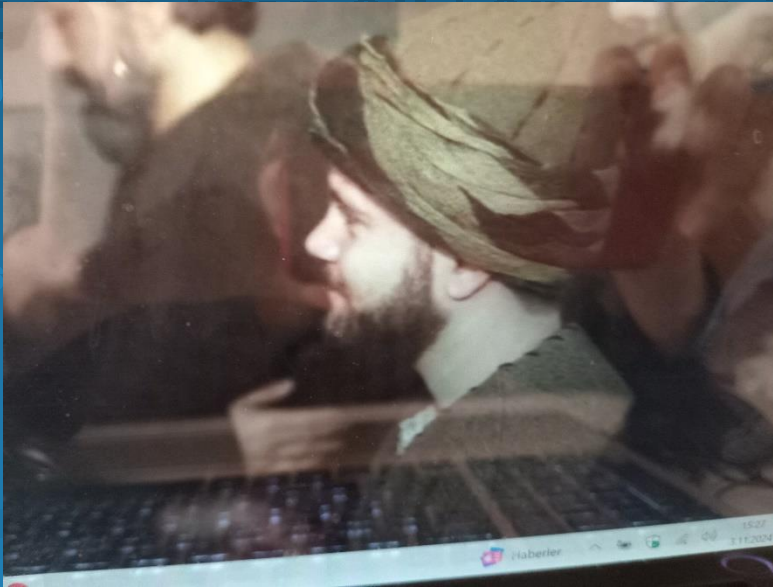
‘sım’ın Dergah’tan ayrılması üzerinden 3 kış geçmişti.Molla bu satırları okurken,Musa tekrar «ŞEY HİM» diye seslenir.»Aç susuz yoldan gelip aç olduğunuz bilen Aşçı efendi Mercimek çorbası kaynatı vermiştir.Yorgunluğunuza DERMAN ola «der. Molla»Hele müsaade buyurasın MUSA Efendi, » der.

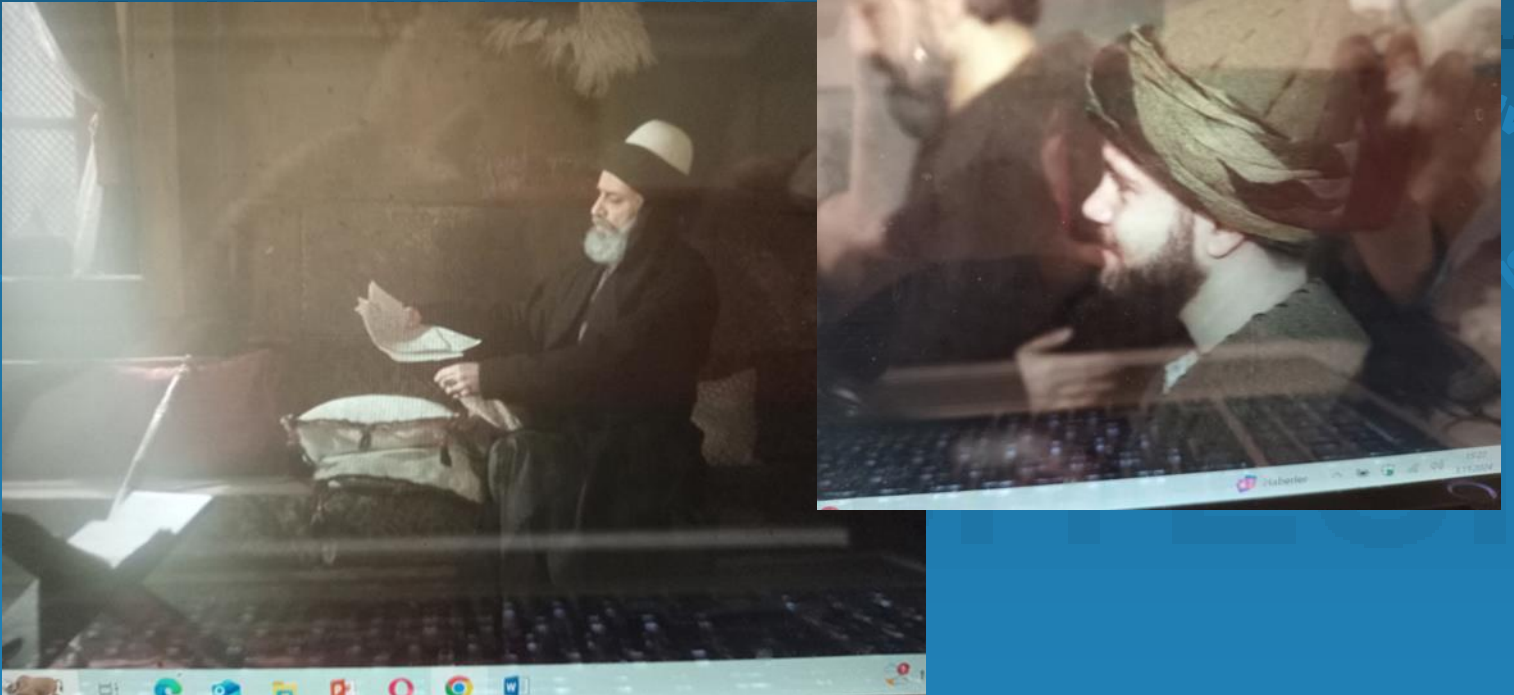
«Başkaca DERMAN istemeyiz.» Musa «Başkaca bir emri var mı SULTAN'ımın ! Molla «Olursa söylerim» der. Molla okumaya devam eder. «Haber alırdık ki; Ahali AKIN AKIN Dergah'ına varır, elin eteğin öpüp, MÜRİDİ olmak istermiş, Derler ki; NALLIHAN çarşısında Dahi SİVRİHİSAR çarşı

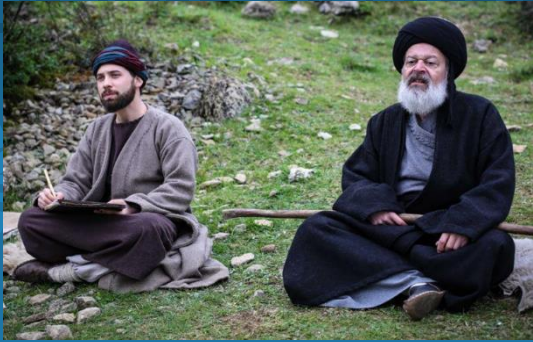
sında Camları, Han'ları, pek çok kıymetli arazileri bağları bahçeleri var imiş, Dergahının Vakfi'yetine ait. Bir gün Sofrada farkettiler ki; **GÜNGÖR Efendi** yoktu. **ŞEYHİMİZE** vaki olmuş elbet. Merak dahi buyurmadı. Halk nazarında **DEDİKODU** çoktur. Herkes bir sebep bulur **GÜNGÖR Efendiye**, Mol

la Kasım Efendiye iltisabı (Katılımı) için, Ama ALLAH Şahit ki, Şeyhimiz, Güngör Efendi'nin, dahi Kasım Efendi'nin ardından KEM SÖZ konuşmamıştır. İyiliklerini işitse, kötülüklerini işitse dahi DUA'cı olmuştur. » Molla yazı okumaya biraz ara verir. Biraz sonra Molla başka bir sayfa alır.

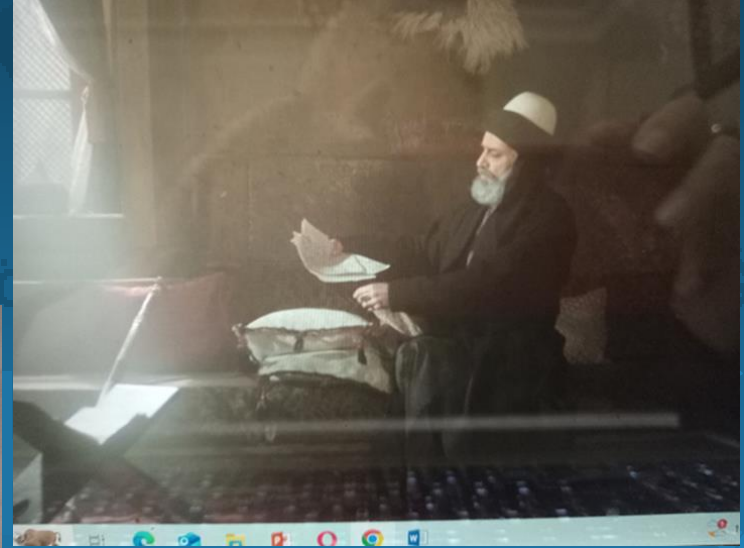
«Hamd ve Sena ancak Alemlerin RABBİ olan AL
LAH'a dır.Sultan'ım TAPTUK EMRE hazretleri
nin taltifi ile, FAKİRHANEMİZ de olan biten her
ne varsa yazıcı'lığına devam ederiz.Umulur ki
ŞEYHİ'mizin arzuladığı yönde, biz Fakire yazdırı
lıverilen bu MENKİBELER ve cümle yaşanan hi

kayeler, OKUYANA, dahi gelecekte okuyacak olana FAYDALI olsun. Günler, gecelere yaz'lar kışlara, kış'lar Baharlara yuvarlanır, YUNUS Efen di Dergah'ın odununu kesmeye devam eder. Her daim düzgün odun ile gelirdi dağ'dan. AHİR vakit (insanın son zamanları) bilmişiz ki, çoğu gece

yarılarına kadar gelmesine sebep **DOĞRU ODUN** aramasıymış.Molla bir an Yunus'un odun kesişi gözünün önüne gelir. Okumaya bir müddet ara verir.

Bu konuların hazırlanmasında **Google** daki ma
kalelerden, **Youtube** daki videolardan özellikle
YUNUS EMRE (Aşkın Yolculuğu) adlı filmin
den daha pek çok yararlandım. Arkadaşlarımla
hepsi haklarını helal etsinler.neticede ben bunu
ALLAH RIZA sı için yaptım. İnsanlar okusun,
imanları artsın istedim. Eminim Onlarda aynı
amaç için onları yaptılar, eksik, gediğimiz için
affola, lütfen hiçbir kasıt aramayınız

Ey güzel arkadaşım !!!

ALLAH idrakini açsın

Sana **ALLAH ve PEYGAMBER SEVGİSİ**
nasip etsin

SABIRLA OKUMA-NEZAKETİNİZ
DOLAYISIYLA

TEŞEKKÜR EDERİZ

